

[Udenrigsministeren]

Faren for, at en konventionel krig udløser en kernevåbenkrig, er erkendt og reel. Dertil kommer – det gør man sig ikke almindeligvis klart – at af de ca. 800 mia dollars, der anvendes på rustning på globalt plan, går de fire femtedele til konventionelle våben og styrker. Det er et rystende tal i en verden, hvor millioner lider sult, er underernærede og mangler uddannelse. Man bør heller ikke glemme, at de 150 konventionelle konflikter, der er udkæmpet i verden siden 1945, har medført tab af mere end 20 millioner menneskeliv.

FNs ekspertgruppes rapport understreger betydningen af en bred offentlig og oplysende debat om emnet, og regeringen håber, at gruppens analyser og vurderinger kan bidrage hertil.

Når det gælder den danske sikkerhedspolitiske debat, besluttede statsministeren som bekendt i midten af juni at lade nedsætte et udvalg af særligt sagkyndige til at udfærdige en redegørelse om Danmarks sikkerhedspolitiske situation. Udvalget, hvis formand er departementschef Peter Dyvig i udenrigsministeriet, blev konstitueret straks herefter og har i sommerens løb arbejdet på denne redegørelse. Den er nu inde i sin afsluttende tekniske fase og således så vidt fremskreden, at den kan forventes afleveret til regeringen i løbet af denne måned. Regeringen agter samtidig med, at den selv modtager redegørelsen, at sende den til folketinget, og inden udgangen af dette folketingshalvår vil regeringen herefter forelægge folketinget sine bemærkninger til redegørelsen, således at den politiske behandling af rapporten, som er forudset, kan blive sat i værk.

Jeg skal i øvrigt ikke foregribe denne politiske behandling, som jo må være det væsentlige – redegørelsen er kun grundlaget herfor – på anden måde end ved at henvise til statsministerens udtalelse i åbningsredegørelsen om den vægt, regeringen tillægger en bred opbakning bag de grundlæggende linjer i vores udenrigs- og sikkerhedspolitik. Forhåbentlig kan den politiske drøftelse på grundlag af ekspertredegørelsen om Danmarks sikkerhedspolitiske situation føre hertil, for der er unægtelig tale om et spørgsmål, hvor der består enighed mellem det store flertal her i landet om målsætningerne, for målsætningerne for dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik i bredere forstand må være to: at bygge vo-

res sikkerhed, bl.a. ved at bidrage til afspænding og fred i verden omkring os, og at sikre vore muligheder for at leve i et samfund med de frihedsværdier, som det store flertal her i landet ønsker for sig selv og deres efterkommere.

Fra sikkerhedspolitikken vil jeg nu vende mig til situationen i nogle af de områder i verden, som især må påkalde sig vor opmærksomhed. Først Mellemamerika, hvor situationen fortsat optager sindene i mange lande og med rette.

Under forespørgselsdebatten den 26. april i år vedrørende Mellemamerika og Caribien gjorde jeg detaljeret rede for situationen i disse områder, og ved afslutningen af debatten opfordrede tinget regeringen til at støtte Contadoralandenes bestræbelser for i Mellemamerika at fremme fredelige løsninger uden ydre indblanding og til at markere dansk afstandtagen fra brud på folkerettens principper, bl.a. om ikke-indblanding i andre staters indre anliggender.

I mit indlæg under generaldebatten på FN's 39. generalforsamling understregede jeg disse synspunkter og anførte, at den danske regering fuldt ud støttede Contadoragruppens fredsbestræbelser og anså udarbejdelsen af en Contadoraakt for fred og samarbejde i Mellemamerika som en opmuntrende udvikling. Dette fik jeg direkte lejlighed til at leve op til under mødet i San José i Costa Rica den 28.–29. september i år mellem udenrigsministrene fra de ti EF-lande, Spanien og Portugal på den ene side og fra de fem mellemamerikanske lande og Contadoragruppens fire lande på den anden side. Det må betragtes som en historisk begivenhed allerede af den grund, at 21 europæiske og latinamerikanske udenrigsministre var samlet i dette konfliktområde.

Hensigten med Danmarks og de ti's deltagelse var, at man ved at indlede en dialog og ved at indgå i et nærmere samarbejde med Mellemamerika ville kunne understrege EF-landenes opbakning bag Contadoralandenes bestræbelser til sikring af en fredelig demokratisk og økonomisk udvikling i dette område og en friholdelse af området for fremmed indblanding. Samtidig ønskede vi med dette møde at lægge op til et samarbejde blandt de fem mellemamerikanske lande, der jo på mødet måtte tale med én stemme. Også denne